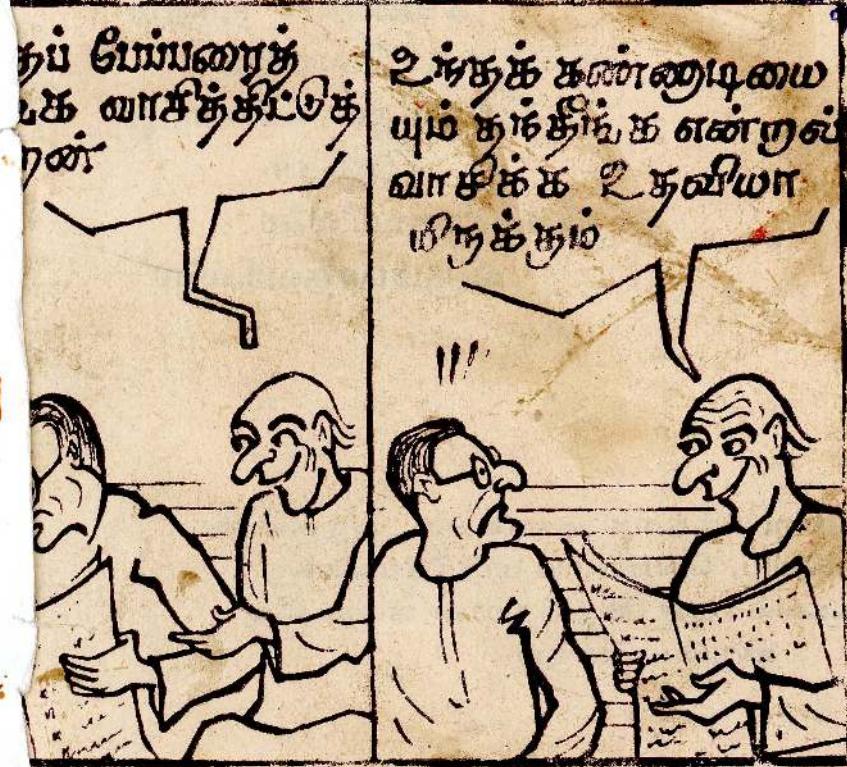

சித்திரன்

CHITITHIRAN

மார்ச் 15—1974

விலை ரூபாய் 60

மாதமிருமுறை மலரும் மக்கள் சஞ்சிகை

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

“கிருஸ்ண முகுந்தா முராரே - ஜெய
கிருஸ்ண முகுந்தா முராரே...”

இது
தியாகராஜபாகவதரின்
வெண்கல நாதம்
காலத்தை வென்று
கருத்தைக் கவர்கிறது
இதனை
வியக்காதவரில்லை
விரும்பாதவரில்லை

— அதேபோல்

காலத்தை வென்று கருத்தை கவரவில்ல, அழகுமிக்க
வெள்ளி, அலுமினிய, வெண்கலப் பாத்திரங்களுக்கு...
உங்களை வியக்கவைக்கும் விதவிதமான வகைகளில்
விரும்பவைக்கும்

சிறந்த இடம்:

ரீ. எஸ். ரீ. பி. ரீ. அன் கம்பெனி

49, டாம் வீதி,

கொழும்பு-12

பொன்: 31035

ராக்கிங் ராக்கிங் ராக்கிங்

சிரித்திரன்

மே 1974

நகை 11

சுனாமி 9

பழைய மாணவன்.
என்னுடைய பெயரென்ன?
புதிய மாணவன்:
தெரியாது
ப. மாணவன்: அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் பெயரென்ன?

பு. மாணவன்: நிக்ஸன்

ப. மாணவன்: கழுதை என்னுடைய பெயர் தெரியாது ஜனாதிபதியின் பெயர் தெரியும் என்னுடைய பெயரை அட்டையில் எழுதி கழுத்தில் கட்டி யூனிவசிட்டியை சுத்திவிட்டுவா.

—ராக்கிங்—

ப. மாணவன்:

நான் உன்னைக் காதலிக்கிறேன்.

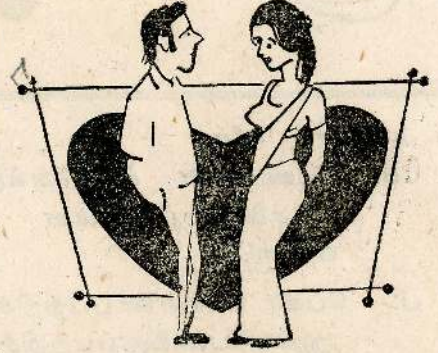
பு. மாணவன்: அப்படியா! மிக்க சந்தோஷம்

ப. மாணவன்:

முட்டாள்..

யூனிவசித்திற்கு படிக்கவோ... காதலிக்கவோ... வந்தனீர்?

—ராக்கிங்—

பழைய மாணவன்:

நீ வலதுசாரியா இடதுசாரியா?

புதிய மாணவன்:

எனக்கு உந்த சாரிகள் பிடிக்காது.

ப. மாணவன்: அப்ப உந்த சாரியைக் கழட்டிப் போட்டு இந்த மினிச்சுட்டையைப் போடு.

ப. மாணவன்: நீ பாத்தூயில் எப்படிக்குளிக்கிறனீர்?

பு. மாணவன்: உடை இல்லாமல்.

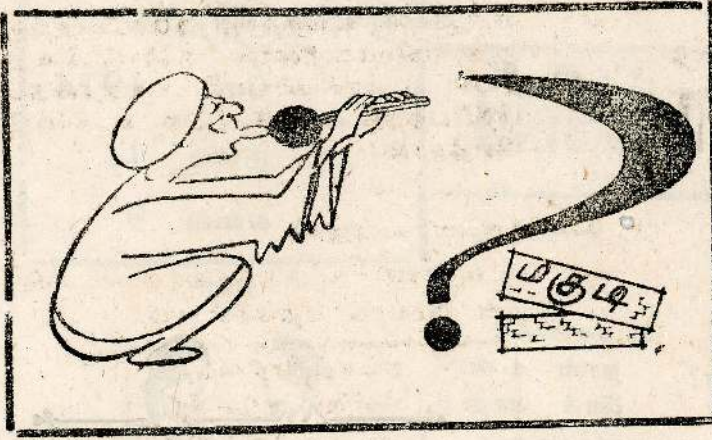
ப. மாணவன்: முட்டாள்தான், கோட் எல்லாம் மாட்டி வந்து சவர்பாத்துக்குக் கீழே நில்.

மைனர் மச்சான்

மாயன்

சி. குலசேகரம். கொட்டாஞ்சேனை

கே: மகுடியாரே எது எமது தலைவிதி?

ப:- தாரம், குரு. எம். பி.

நாகரீகம், வகுனியா

கே: இன்றைய நாகரீகம் பற்றி உமது கருத்து

ப:- நாகரீகம் என்ற போர்வையில் நிர்வாணம்

க. நடராசன். பனே.

கே: பெண்ணின் சித்தனைக்கும் ஆணின் சித்தனைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப:- பெண் பொண்ணைப்பற்றிச் சித்திப்பாள் ஆண் பெண்ணைப்பற்றிச் சித்திப்பான்

மு. தங்கராசா. சாவகச்சேரி

கே: எது மேலானது?

ப:- வாயால் தேசியம் சிந்துவதை விட மேனியால் வியர்வை சிந்துவது மேலானது.

த. மனோகரன். சங்கரன்.

கே: மகுடியாரே எது இலக்கற்றது

ப:- இலக்கு இல்லா இலக்கியம் இலக்கற்றது

செல்வி தேவன் பெரியசாமி- மாத்தளை.

கே: இலங்கை நிர்வாகம் பற்றி உமது கருத்து

ப:- மழை கொட்டும் குழாய் சொட்டும்

ச. இரத்தினம். சங்கரன்

கே: ஆழியிலும் பயங்கரமானது எது?

ப:- கடனானிக்கு மனைவியாக இருப்பது

ஏ. தம்பிராசா.

கொட்டாஞ்சேனை

கே: கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்ட வில்லை என்பதற்கு உதாரணம்

ப:- 'டிபன் கரியர்' கரவுபவனின் வாழ்க்கை.

ப. வேதநாயகம் மட்டுதாசி

கே: ஒருவன் சிறந்த கணவனாக இருக்க என்ன செய்யவேண்டும்?

ப:- மனைவி கணவில் காண்பதையும் மனதில் நினைப்பதையும் மனோதத்துவ வல்லமையால் உணர்ந்து செய்யக் கூடியவனாக இருக்கவேண்டும்

சி. ராசையா, கரகெட்டி.

கே: ஆண்களை முட்டாள்கள் என்று நினைக்கும் பெண்ணைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?

ப:- அப்போ அவள் தான் ஒரு முட்டாளின் மகள் என ஒப்புக்கொள்கிறாள்.

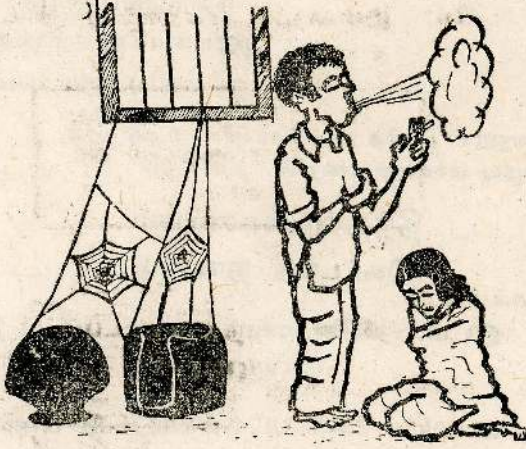
பி. இயாகராசா புளியக்கடல்

கே: அன்பின் இருப்பிடம் எது?

ப:- அபேட்சகர் இதயம்

9. சோமசேகரம், சாவகச்சேரி

கே: சிறு ஊதியம் பெறுபவன் முழுப்பணத்
தையும் சிகரட் ஊதித்தள்ளி செல
விட்டால்... ?

ப:- அடுப்புப் புகையாது.

...

10. தங்கராசா, தெல்லிப்பளை

கே: பஞ்சகாலத்தில் பதுக்கல் செய்பவன்
இறந்தால்

ப:- புழு அவனை புசித்
தப் பின்வாங்கும்
தீ அவனைத் தழு
வத் தயங்கும்.

...

செல்வி பரமசிவம், தல்லூர்

கே: மனிதன் எப்போது சொல்லை மதித்
கிறான்?

ப:- தந்தி எழுதும்போது

...

செல்வி தமயந்தி ராஜநாயகம் திருகோணமலை

கே: மேடைப்பேச்சாளனுக்கும் சாதாரண
மனிதனுக்குமுள்ள வித்தியாசமென்ன

ப:- சாதாரண மனிதன் நித்திரையில்
பேசுவதுண்டு... மேடைப் பேச்சாளன்
மற்றவர்கள் நித்திரை செய்யும்போது
பேசுவதுண்டு

...

9. வேலாயுதம் பரந்தன்.

கே: விஞ்ஞானிக்கும் அரசியல்வாதிக்கும்
உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப:- விஞ்ஞானி உலகத்தை இணைப்பதற்கு
ஆகாயவீமானத்தைக் கண்டுபிடித்
தான்... அரசியல்வாதி உலகத்தைப்
பிரிப்பதற்கு பாஸ்போட்டைக் கண்டு
பிடித்தான்.

...

10. மோகனசுமார், மட்டுநகர்

கே: கடவுளையா நட்சத்திரத்தையா மனி
தன் மேலாக மதிக்கின்றான்?

ப:- நட்சத்திரத்தை...
சினிமா நட்சத்தி
ரம் நடித்த படத்
தைக் காட்டியல்
லவா கோயில் கட்
டிட நிதிக்கு நாம்
பணம் சேர்க்கின்
றோம்.

...

செல்வி பவானி சுந்தரம்பிண்டி, ஊவனியா.

கே: இலகுவாக அடையக்கூடியது எது...
இலகுவாக அடைய முடியாதது எது?

ப:- குறுக்கு வழியால்
கோயிலுக்குப்
போகமுடியும்...
குறுக்கு வழியால்
மோட்சத்துக்குப்
போகமுடியாது.

...

9. சிவசோதி, மட்டுநகரோட்டை

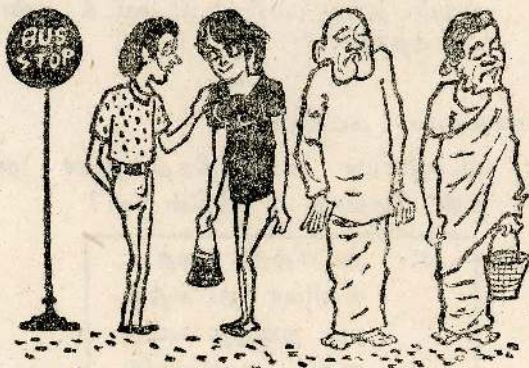
கே: மனித சுபாவம் எப்படிப்பட்டது?

ப:- மனிதருக்குள் மட்டும் சிண்டு முடித்து
ரசிப்பதில்லை கோழிகளுக்குள்ளும்
சிண்டு முடித்து ரசிப்பான்.

செ. ராகவன், கண்டி.

கே: காதலுக்குக் கண் இல்லையா?

ப:- ஆம்... தம்பி அக்கம் பக்கம் யார் நின்றாலும் வெட்கம் தெரியாது.

... ..

செல்வன் கண்களின், மானிப்பாய்.

கே: செல்வந்தனாவதா அறிவாளியாவதா கஷ்டம்

ப:- ஒருவன் சில நிமிடங்களில் செல்வந்தனாகிவிடலாம் அறிவாளியாகிவிட முடியாது.

... ..

ச. தவறிதி. அச்சவேலி.

கே: எமது மத்தியில் சாதிக் கட்டுப்பாடு நீங்கிவிட்டதா?

ப: ஆலயத்தின் மரக்கதவுகள் திறந்து விட்டது அடியார்களின் மனக்கதவு திறக்கவேண்டும்.

... ..

எஸ். எம். அஹ்மட், மூதூர்.

கே: அழகு எங்கேயிருக்கின்றது?

ப: முகில் மறைவில் இருக்கும் மதியிலும் துகில் மறைவில் இருக்கும் மாதிலும்.

சிரித்திரன் மாதமிருமுறை மலரும்
மக்கள் சஞ்சிகை

புதிய சந்தா விபரம் 1 வருடம் - 16 ரூபா

விபரங்களுக்கு: 6 மாதம் - 8 ரூபா

தீர்வாகி சிரித்திரன்

122, நாவலர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

(பேஸ்டர் ஒடர் கணி ஒடர் ஆகியவற்றை எஸ். சிவஞானசுந்தரம் என்ற பெயருக்கே அனுப்பவும்)

ஞானசுவந்தரி

கொழும்பு வாழ்
நாடக ரசிகர்களுக்கு
ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம்

காவலூர் புனித அத்தோனியாஸ் கல்லூரி
பழைய மாணவ மன்றம் அளிக்கும்

திந்தமிழ்க்காவியம்
திகட்டாத நாடகம்

● இடம்: விவேகானந்த மண்டபம்
கொழும்பு - 13

● காலம்: 25-5-1974-மாலை 6-30 மணி

டிக்கட் கிடைக்கும்படி:-

● ஜே. வி. தம்பு- 89, சென் பெனடிக்ற்
மாவத்தை- கொழும்பு-13

● எஸ். விமலநாதன், 29/1 எல் ஹவுஸ்
வீதி, முகத்துவாரம்.

டிக்கட் விபரம்: ரூபா 5-, 3-

பார்த்து ரசித்து பரவசமாக, ஏமாற்றத்தைத்
தவிர்க்க இடத்துக்கு முந்துங்கள்

அழகுப் பொருளொன்றே

என்றும்

அகமகிழ்வுட்டி நிற்கும்...

ரம்மியமான அழகை

ரசிப்பதற்கு

உங்கள் பார்வையை

மேலும் தெளிவாக்க

வி. ரி. அன் சன்ஸ்

பல்வைத்தியர்-

கண்மரிசோதகர்கள்

11, மெய்க் வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

மனை: எப்படி இதைக்கு என்னுடைய அலக்
காரம்?

கணவ : இக்க நுட்பமான அனல்சாரத்தை நுணுக்கமாக ரசிப்பதற்கு வி. ரி அன் சன்ஸில் கண்ணாடி வாங்கிப் போடவேண்டும்.

சிரித்திரன்

சி

மை

சி

சி ரி ப்பு

டாக்டர்: ஆருக்கு கடிதம் எழுதுகிறாய்?

பயித்தியம்: எனக்கு

டாக்டர்: கடிதத்தில் என்ன எழுதியிருக்கு?

பயித்தியம்: தபாற்கந்தோர்மூலம் வந்தபின்பு
என்ன எழுதியிருக்கு என்று
சொல்கிறேன்.

ஒருவர்: நான் காப்பிக்கு ஆடர் பண்ண
என்ன ஓவல் கொண்டு வந்திருக்கி
றாய்?

சர்வர்: மன்னிக்கணும் சார் இது உ

கணவன்: ஆண்கள் விவேகமுள்ளவர்கள்
பெண்கள் விவேகமில்லாதவர்கள்

மனைவி: உண்மை... விவேகமுள்ளபடியால்
நீங்கள் என்னைத் திருமணம் செய்
தீர்கள். விவேகமில்லாதபடியால்
நான் உங்களைத் திருமணம் செய்
தேன்.

பேச்சாளன்: எமது நாட்டு மரங்களைப் பாது
காப்பதற்கு நாம் ஒரு நடவடிக்கை
யையும் எடுப்பதில்லை

ஒருவர்: நான் ஒரு மரங்கொத்தியைக் கொன்
றிருக்கிறேன்

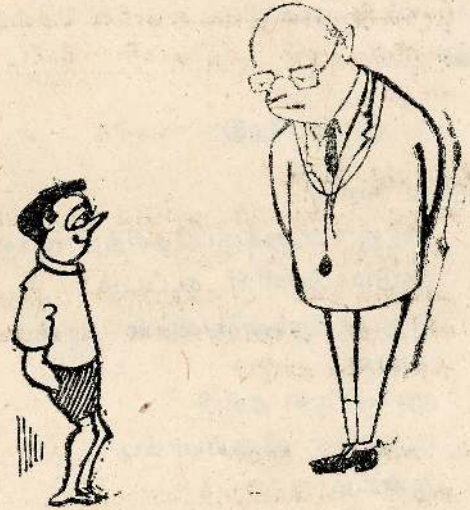
மேரி: எம்மை விட்டுப் பிரிந்தவர்களுடன்
தொடர்பு வைக்கலாமென்கிறார்களே
அது உண்மையா?

ரீட்டா: உண்மைதான் ... என்னுடைய கண
வன் எனக்கு சீவனம்சம் அனுப்பி
வருகிறாரே

கணவன்: ஆபீசால் வீட்டிற்கு வத்தால் சந்
தோஷமான செய்தி ஏதும் சொல்ல
வேண்டும், துக்கமானது ஒன்றும்
சொல்லக்கூடாது

மனைவி: எங்களுடைய ஏழு பிள்ளைகளுள்
ஆறு பிள்ளைகள் னாலை முறித்துக்
கொள்ளவில்லை

டாக்டர்: இது பரம்பரை வியாதி... இந்த
மருந்தைச் சாப்பிடும்

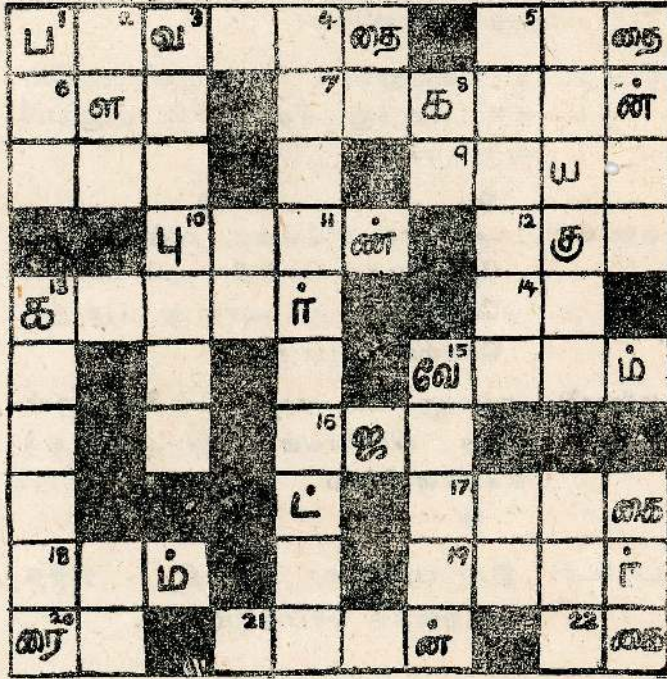

நோயாளி: அப்போ இந்த மருந்துக்குரிய
பணத்தை என் அப்பாவிடம்
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

பொலிஸ்: நான் யார் தெரியுமா?

குடிசாரன்: உன் ஊர் பெயரைச் சொல்லு...
பவுத்திரமாகக் கூட்டிக்கொண்டு
போய் விடுகிறேன்.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி 1

பெர்:
விவரம்:

முடிவு தேதி: 9-6-74

இடமிருந்து வலம்:-

1. அர்ஜுனனுக்குப் தேசித்த ஞானநூல்
5. ஆடுமாடுகளின் கூட்டம்
6. இருபத்திநான்கு விரல் கொண்ட முழு அளவு
7. ஞாபன்மன் தம்பி
9. ஒருவகை விஷப்பாம்பு
10. துன்பம்
12. பிரபல நகைச்சுவைப் பத்திரிகையின் புதிய வெளியீடு
13. தமிழ் நாட்டின் சார்ளிசப்ளின்
14. இரத்தக்குறைவு நோய்
15. பூதவகைகளிலொன்று
16. ஓர் மன்னன்
17. நவசிந்தனையை உருவாக்கும் ஈழத் துப் பத்திரிகை
18. உகோகார்சியாவில் இதை அமெரிக்கா அமைக்கப்போகிறார்கள்
19. அரசாங்க ஊழியர் தூங்குமிடம்

20. தேயிலைத் தோட்டத்து இவர் மாறியிருக்கிறார்.
21. இவன் வீட்டு தறியும் கவி பாடும்
22. இது விரித்தாடும் காட்சி பார்க்க கண் கொள்ளாதது

மேலிருந்து கீழ்:

1. சிரித்திரனில் நிறைந்திருப்பது
2. பஞ்சமா பாதகங்களில் ஒன்று
3. இன்றைய அரசியல்வாதிகள் பிரயோகிக்கும் ஆயுதம்
4. அமெரிக்காவின் 'லோகசஞ்சாரி'
7. தையல் வீரும் புழும் தையல் மெஷின்
8. கவிதை
11. மார்சுழி மாதப் பின் பகுதியில் கருக்கொண்ட மேகங்களின் பாதை
12. பாராளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்படும் சட்டநகல் குறிப்பு
13. வரண்டு இதுகிய நிலப்பகுதி
15. முருகபூசனை செய்பவன்
16. புத்திரன்
18. பூமி

போட்டி நிபந்தனைகள்

1. ஜூன் 9-ந் திகதிக்கு முன் கிடைக்காததக்கதாக குறுக்கெழுத்துப் போட்டி ஆகிரிவர் 'சிரித்திரன்' காரியாலயம் (22, நாவலர் வீதி, வாழும்பாணம் என முகவரியிட்டு அனுப்பப்படக்கூடும். அவரின் இடது பக்கத்து மேல் மூலையில் குறுக்கெழுத்துப்போட்டிவேளை எழுதவும்.

2. 1-வது பரிசைப் பெறும் அதிஸ்டசாலிக்கு அண்ணுகோப்பி அனிக்கும் முன்றுசோடி கோப்பை, ஒரு பிளாண்டிக் கையுறை, ஒரு கோப்பி பைக்கட் வழங்கப்படும்.

3. 2-வது பரிசைப் பெறும் அதிஸ்டசாலிக்கு சிரித்திரன் இலவசமாக 6 மாதங்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

4. 3-வது பரிசைப் பெறும் அதிஸ்டசாலிக்கு சிரித்திரன் இலவசமாக 3 மாதங்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

5. போட்டி ஆகிரிவரின் தீர்ப்பே முடிவாவது.

சிரித்திரன்

மூலம்: திமித்ரி குலியா

தமிழில்: மு. கனகராசன்

தந்தை செய்தது

கீலில் ஒரு தடவை டால் என்ற ஊரிலிருந்து அத்ஸுப்ஷா என்ற கிராமத்துக்குத் தன் தனியார் களைச் சந்திப்பதற்காகக் குதிரையிலேறி வந்து சேர்ந்தான். மிகவும் களைத்திருந்ததால் குதிரையை வெளியே கட்டிவிட்டு அவர்ந்து தூங்கிவிட்டான்.

காலையில் நண்பர்களை எழுந்து பார்த்தபோது குதிரை களவாடப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் கலீலா எழுப்பி குதிரையைத் திருடர்கள் கொண்டுபோய் விட்டதை அறிவித்தார்கள். அதைக்கேட்டு கலீலாக்கு ஆத்திரம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது. அவன் கட்சலிட்டான்.

“எனக்கு எந்தச் சமாதானமும் தேவையில்லை எப்படியும் குதிரை என்னிடம் வந்து சேரவேண்டும் இல்லையோ இவர்களுக்கு முன்னிருந்த இவர்களின் திருட்டு அப்பன்மாரை என் தந்தை நடாத்தியதைவிட மோசமாக இவர்களை நடாத்துவேன்.”

அவன் இப்படிக்கட்சலிட்டு பயமுறுத்தியபோது, அவர்கள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். கலீலின் தந்தை அத்ஸுப்ஷாவில் என்ன செய்தார் என்று ஒருவருக்கும் தெரியாது எனவே கலீலிடம் கேட்டார்கள்:-

“கலீல் உமது தந்தை என்ன செய்தார்?”

“உங்களுக்கு அது தேவையில்லை. அதைப்பற்றிக் காட்டுகிறேன். ஆனால் இப்போது மாட்டிக்கொண்டேன்.”

*

*

*

*

*

மணமகளும்

மரியாதையும்..!

அத்ஸுப்ஷாவில் வசித்த லம்ஷாட்ஸ் என்பவன் தாமஸ் கிராமத்து மணமகனாகியிருந்த மணம்புரிந்தான்.

தாமஸில் போலக்லாது தண்ணீருக்கும் பதிலாகப் பெருக்பாலும் உவைன் (திராட்சை மது) அருந்துவதே அத்ஸுப்ஷாவின் பண்பாடு.

திருமண வைபவத்தின்போது அவர்களின் வழக்கப்படி மணமகன் தலியைறையிலிருந்தான். அங்கு அவருக்குத் தாகமிதப்பட்டு தண்ணீர் கேட்டான்.

பிறகு திருடர்கள் மட்டுமல்ல, அத்ஸுப்ஷாவிலுள்ள எல்லோரும் தான் என்பது நினைவிலிருக்கட்டும்” —கலீல் இப்படிச் சொன்னான்.

அவர்களுக்கு மிகவும் ஆவலாகப்போய்விட்டது. எப்படியும் குதிரையைக் கண்டுபிடிக்க அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள். கலீலின் தந்தை செய்ததை அறிவதில் ஆவனேற்பட்டது.

மாலையாகிப்போது திருடர்களிடமிருந்து குதிரை வந்து சேர்ந்தது. அது காட்டில் மேய்ந்துகொண்டிருந்ததாகச் சொன்னார்கள். பிறகு அவர்களெல்லோருமாகக் கூடிக் கேட்டார்கள்:-

“உங்கன் தந்தை என்ன செய்தார் என்பதை இப்போதாவது சொல்லுங்கள்.”

இந்த இடத்தில் கலீலின் தந்தை மிகவும் மந்த புத்தியுள்ள ஒரு சோம்பேறி என்பதையும் சொல்லி வைக்கவேண்டும்.

கலீல் பதில் கூறினான்:-

“என் தந்தை என்ன செய்தார்?... ஒரு நாள் அவர் இந்த ஊருக்கு வந்தபோது அவரின் குதிரையை யாரோ திட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவர் உடனே சிறிதும் அஞ்சாமல் குதிரையின் சேணத்தைத் தோளில் தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு வீட்டிற்கு நடைபயக்கட்டினார். நானும் அதைச் செய்ய வேண்டுமோ என்றுதான் பயமாகப் போய்விட்டது.”

இதைக்கேட்டு அவர்கள் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்.

அத்ஸுப்ஷா வாசிகள் ஒருவரோடு ஒருவர் குகுகுத்த தலைகள் கிராமத்துக்கு அன்றுதான் கல்யாணப் பெண்ணை வந்திருக்கும் அவளுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது மரியாதையாக எனத் தீர்மானித்தார்கள். எனவே ஒரு கிண்ணம் நிறைய உவையை வார்த்து வழங்கினார்கள்.

புதுப் பெண்ணும் அதைக் குடிக்க மறுப்பது நாகரிகமற்ற செயலாகுமென உணர்ந்தான். அதிசயமாகக் குடி வந்திருக்கும் புது வீட்டில் நற்பெயர் சம்பாதிக்கவும் விருப்பமுள்ள என்வே “குடித்தால் என்ன? என்று வெகு நேரமாக யோசித்து யோசித்துப் பார்த்து விட்டு கடைசியில் அந்த உவையை அருந்தினான்.

பழக்கப்படாததால் அவளின் தலியை பாரமாக உலகமே கண்களுக்குமுன் சுற்றிச் சுழல்வதைப்போலிருந்தது. எனவே மீண்டும் “தண்ணீர்” எனக் கத்தினான்.

அவர்கள் மிகவும், முதன் முதலில் தங்களுக்குப் பத்தில் ஒருத்தியாக வந்திருக்கும் அவளுக்கு வெறுத்தண்ணீரைக் கொடுப்பது நல்லதல்ல என்றெண்ணி, இரண்டாவது நடவடிக்கை உடனடியே வழங்கினார்கள்.

இந்தத் தடவை தனக்குத் தரப்பட்டதைக் கண்டு அவள், அந்தக் கிண்ணத்தையே விரி எறிந்தாள். அவளின் நிலை மிக மோசமானதாயிருந்தது. எனவே முச்சிறைக்க "தண்ணீர்! தண்ணீர்!" என்றிரைஞ்சினாள். அவர்கள் பிறகு உடனடித்தான் வழங்கினார்கள்.

இவ்வாறு அவள் இரவெல்லாம் கஷ்டப்பட்டாள் வீட்டுக்காரரும் தான்.

விடிந்தபிறகு ஒருவர் சொன்னார்:

"தண்ணீர் கொடுத்தப் பாசிப்போமே" என்று.

அவர்கள் அதற்காக மிகவும் வருந்தி வருந்தி மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டு தண்ணீரைக் கொடுத்தார்கள். அவளும் மிகவும் மனம் நொந்து நொந்து மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டே தண்ணீரை அருந்தினாள்.

பிறகு அவளுக்கு மிகவும் இதமாயிருந்தது.

*

*

பரம்பரைச்

சொத்து

அழகான தாகுவா என்பவனுக்கு மிக நீளமான அடர்ந்த கரிய மீசையுண்டு. அது அவர்களின் பரம்பரையான குடும்பச் சொத்து. எனவே அதை அவன் மிகுந்த கவனத்தோடு வளர்த்துவந்தான்.

தினமும் படுக்கைக்குப் போகுமுன் மிக உயர்ந்த தைலமிட்டு நீவி, சீவி, வெண் நாடாவினால் கட்டி வைப்பான். அதனால் சித்திரையின்போது மீசை குன்று சிவக்கல் படிவதில்லை; காலைக் எழுந்தவுடன் மீசை மிகுதுவாகவும், நேரத்தியாகவும் முடக்காய் போலக் கூராகவுமிருக்கும்.

ஒருநாள் அவனது மனைவி கிதிது நேரத்தோடேயே எழுந்து பார்த்ததோது ...! அவள் கண்டதோ! காயல் வெறிச்சோடிக் கிடந்தது; குதிரையைக் காணவில்லை. எனவே அவன் மனம் நொந்து, கண்ணீர் விட்டு ஒப்பாரி வைத்துக் கதறினாள். அதைக்கேட்டு கிராமமே கூடிற்று.

"என்ன நடந்தது?" - அவர்கள் விசாரித்தனர்.

"எங்கள் குதிரையைத் திருடிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள்" - விம்மல்களுக்கிடையில் கூறினாள்.

இந்த நேரத்தில், நடந்ததை அறியாத தாகுவா நித்திரை மயக்கத்தோடு எழுந்து வந்தான். மீசையில் இன்னமும் தாடா உட்பட்டிருந்தது.

கட்டம் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு கேட்டது.

"குதிரை நேற்று எங்கே இருந்தது?"

"லாயத்தில்தான் ஏன் கேட்கிறீர்கள்?"

"குதிரையை அடைத்தீர்களா?"

"இல்லைவே, ஏன்?"

"கட்டியாவது வைத்தீர்களா?"

"கட்டவும் மறந்துவிட்டேன் ஏன் கேட்கிறீர்கள்?"

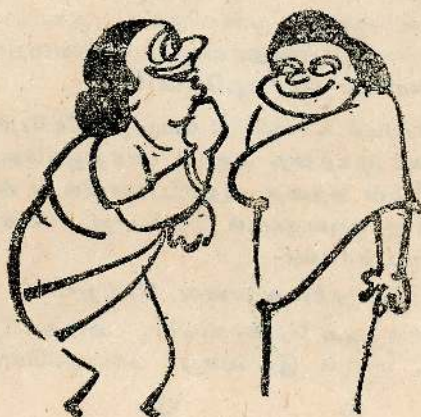
"ரொம்ப சத்தோஷம்..." என்ற கட்டத்தினர் தொடர்ந்து "...மீசையை மிகவும் பாதுகாப்பாகக் கட்டியிருக்கிறீர். ஆனால் குதிரையைக் கட்ட மறந்து விட்டீர்; தாகுவா! போய்ப் பதிலுக்கொள்ளும். உமது மீசையாவது பத்திரமாயிருப்பதற்காகச் சத்தோஷப்படும்" - என்று கூறிக் கொடுப்போர் விட்டார்கள்.

*

*

சிரித்திரு

வந்தாளே

ம
க
ரா
தி

மகனின் திருமணம் இனிது நிறைவேறிய மகிழ்ச்சித் திழைப்பில் இருந்த அந்தத் தாயிடம் நான் கேட்டேன்:

"இனி என்ன கஷ்டம் உங்களுக்கு மருமகன் வந்திட்டாதானே..."

"ஆமாம் எனக்கு ஒரே ஒரு கஷ்டம் தான் இருந்தது அதுவும் இன்றோடு தீர்ந்துவிட்டது..."

"என்ன கஷ்டம் நான் விவரப்போடு கேட்டேன்"

"இவ்வளவு காலமும் இரவில், மகன் தவறாமையால் வலுவானவராக வெகுநேரம் கவையுடன் காத்திருக்கவேண்டிய கஷ்டம் இனி எனக்கு இல்லை..."

"அதாசப்பட்டது இந்தக் கள்ளில் மகிமை என்ன வென்றும் ... கடங்காரர் தொழிலைப்போ... விட்டுக் கண்டிக்கையோ... நினைத்து மனம் கண்களிடாது எப்போதும் சந்திதாஷமாகத் திரியலாம். கள்ளில் 'விறமயின் சி' இருப்பதாய்வும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதனால் நானும் அதிகாரத்தில் ஒரு அரை மாட்டாவிட்டால் எனக்குக் கையம் ஓடாது... காலும் ஓடாததா தம்பி..."

அந்த ஊரில் பிரபல தண்ணிச்சாமி என்று பெயர் வாய்க்கிய மணி அண்ணையிடம் இந்தக் குடியைப் பற்றி குட்டி அபிப்பிராயம் கேட்டபோது அவர் மேற்கண்ட வரறு ஒரு குட்டிப் பிரசங்கமே செய்து நிறுத்தினார்.

இன்று இந்தக் குடியைப் பற்றி அவரிடம் முழு விபரம் கணியும் தருவித் தருவி ஆராய்ந்துவிடவேண்டுமென்ற அவரவையில் அந்தத் தேவீர்க் கடைக்கு முன்னால் உள்ள மதவடியில் அவரைச் சந்தித்தேன்.

அப்போது அவர் வாயில் சுருட்டுடொன்று புதைக்கிக்கொண்டிருந்தது. கோடாப் பேசட்ட திறம் சுருட்டொன்று அவர் உதட்டில் நர்த்தனம் ஆடுகிறதென்றால் ... குறைந்தது இரண்டு தென்னையாவது இறங்கி இருக்குமென்றுதான் அர்த்தம்.

"மணி அண்ணை ... !" — என்று இளித்தேன்.

"வா... தம்பி... வா!!" — என்று வரவேற்றார்.

"நான் இப்போது உங்களைப் பேட்டி காணப் போகிறேன்" — என்றேன்.

"தம்பி—! எனக்கு இந்தப் பேட்டி போட்டி ஒன்றும் பிடிக்காததா... மனிதன் வாழ்க்கையில் பேசட்டி பொறுமை இல்லாமல் வாழவேண்டுமென்ற கொள்கை உடையவன் நான் விழங்குதோ...?"

சே! சில கேவலமான குடிசாரர்கள் இருந்தாலும் மணி அண்ணையை மாதிரிக் குடிகாரர்கள் இல்லை. குடியில் இரண்டுவிதம் உண்டு. ஒன்று இப்படித்தான் குடிக்கலாம் என்பது மறந்து எப்படியும் குடிக்கலாம் என்பது. இப்படித்தான் குடிக்கவேண்டும் என்பதற்கு மணி அண்ணை ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

"மணி அண்ணை... உங்களை அறியில்லாமல் குடிக்கும் குடிகாரன் என்கிறார்களே... அழகான தமிழில் ஆழமாகப் பேசுகிறீர்கள்..." என்று வியத்தேன்.

"என்னைக் குடிகாரன் என்று சொன்னது ஒரு குடிகாரனாகத்தான் இருக்கவேணும். பொறு வரறன்"— என்றவர் முன்னால் உள்ள தேவீர்க் கடைக்குள்

புகுந்து சில நிமிடங்களில் வெளியே வந்து வாயைத் துடைத்தபடி குந்தினார்.

"சரி தம்பி கேக்கிறதைக் கேளும்"

"அண்ணை இந்தக் குடி குடிசெடுக்கும் அப்படி. இப்படி என்று பழித்துக் கூறுகிறார்களே ... தங்கன் அபிப்பிராயம் என்ன?"

"நான் முழுதும் உழைத்துக் களைத்தவன் மானியில் தன் தேக்கத்திற்கு ஒன்றிரண்டு பாவிப்பது தவறில்லை. ஆனால் உழைத்த காசு முழுதிற்கும் குடித்துவிட்டு வீதியில் நின்று கூத்தடிப்பது தவறு. பிறரை தேவையற்ற முறையில் இம்சிப்பது தவறு. போவோர் வருவோரை சண்டைக்கிழப்பது தவறு. நாய்கள் எங்கடை காசிலை எங்கடை தேக்கத்திற்கு குடிக்கிறோம் அளவுடன் விட்டுக்குப் போய் சாப்பிட்டுவிட்டு படுக்க வேண்டுமே தவிர டிரேட்டிங் விழுந்து கிடந்து போறவாற ஆகைக்கு வேடிக்கை காட்டப்படாது.

இப்படி முக்கண்டாமல் பேசியவர் சுருட்டைச் சொருகி கண்ணங்கள் குளிவிழ இழுத்துக்கொண்டு மீண்டும் எழுந்து அந்தத் தேவீர்க் கடைக்குள் புகுந்து முதலாளியுடன் இரண்டு நிமிடம் மறைந்தவர்- பிறங்கையால் வாயை அழுத்தியபடி வந்தார். அவர் தடையில் சிறு மாற்றம்.

"தம்பி! எனக்கு இன்டைக்குக் கொஞ்சம் 'ஒவர்' இன்னும் இரண்டு விஷயம் சொல்லிப்போட்டு நான் போப்போறன்."

"குடிகாரர்கள் என்றால் உங்களைமாதிரிதான் இருக்கவேணும். கணக்கா குடிச்சிட்டு கணக்காமல் வீடுபோய்ச் சேரவேண்டும், சரி- சொல்லுங்கோ"

"யத்து ருபாவுக்கு உழைத்தால் இரண்டு ருபாவுக்குள் எங்கள் பொழுதுபோக்குக் குடியை குடித்து விட்டு மிகுதி எட்டு ருபாவையும் வீட்டில் கொடுக்க வேண்டும்- சில கேவலங்கெட்ட குடிகாரர்கள் எட்டு ருபாவுக்கும் முக்குமுட்டக் குடித்துவிட்டு வீட்டை போய் தேவையற்ற முறையில் பெரண்டில் புக்கினை குக்குப் போட்டு அடிப்பதால் எங்களைப்போல நல்ல குடிகாரர்களுக்கும் மதிப்பில்லாமல் போச்சு!!

"அது சரி... நீங்கள் அடிக்கடி தேவீர்க்கடைக்குள் புகுந்து புகுந்து வருகிறீர்களே... ஏன்"— என்று நான்.

"இதுக்கை மற்ற விஷயம் இருக்கு!"

"மற்ற விஷயம் என்றால்... ?"— புரியாமல் விழித்தேன்.

“அதுதான் ‘கறுப்பு’ இனதையும் நாங்கள் அளவோடுதான் பாவிக்கவேண்டும். சிலர் அளவுக்கு மிஞ்சி இதைப் பாவித்துவிட்டு ஈரணிக் கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஐந்து ரூபாவுக்கு இதைக் குடித்தால் பத்து ரூபாவுக்கு சாப்பிடவேண்டும்... போறும் வாறன்” என்றவர் மீண்டும் தேனீர்க்கடை பிரவேசித்திருந்த ஆத்தமனாகார்.

“இனி நானுக் வரப்போறன் நீங்களும் வீட்டை போகவேண்டியது என்பது எழுந்ததேன்.

“இதைப்பற்றி கன விஷயம் சொல்லவேண்டும் இருக்க வாறன் என்றவர் தேனீர்க் கடைக்குள் போய்த் திரும்பினார்.

“அண்ணை... எனக்கு நேரம் செண்டுபேச்சு நான் வரப்போறன்”- மணியண்ணையின் தலை தலைமை மீறியதைக்கண்டு நழுவு முற்பட்டேன்.

“இல்லைத்தம்பி! நீர் இதிலு கொஞ்சநேரம் இருக்கத்தான் வேண்டும் நானும் இந்தக் குடிசையப்பற்றி உமக்குச் சொல்லத்தான் வேண்டும்...” அவர் நா இப்போது வார்த்தைகளைப் போட்டு ‘குவிஸ்’ ஆடத் தொடங்கியது-

அவர் தன் கால்களை முகிலும் பின்னும் வைத்து காவடி ஆட்டத்திற்கு தயாராகப் போகும் நிலை கண்டு...

“உன் வளவுக்கும் இனிக் காணும் வீட்டை போகவே...” என்றேன்.

காணும் காணாதது எனக்குத் தெரியும் நீ... சொல்லவேண்டாம்... இரு இதிலு... இப்ப வாறன்...”

நீங்கள்- நீர்- என்ற அடைமொழிகள் பேசிய நீ- என்ற ஒருமை இப்போது மணியண்ணை வாயில் புறப்பட்டுவிட்டது இதென்ன சங்கடமான நிலை பேசுவதா நிற்பதா... என்று என்னும்போது... என்னை நோக்கி வந்த ஒருவர்...

“நீர் சேழுவினரை மகளேகிலோ...?” என்று கேட்டார்.

“ஓம்!” என்றேன்- தேனீர்க் கடைப்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தவர்: “நல்ல ஆளோடை கதைக்க வெளிக்கிட்டார் இன்னைக்கு உன்மை வீட்டை போகவும் விடான். அவன் வரமுன் எழுப்பிப் போக...” என்று தரிதப்படுத்தினார்.

நான் அச்சத்துடன் எழுந்து சந்தியைக் கடக்க விலகி...

“எடேய்... வருவா ருன்கோல்... எனக்கையோ இருந்து வந்து எங்கடை ஊரிலு கடை வைச்சப் பிழைக்க வந்த உனக்கு ஒரு நடப்போடா... என்னைப் பற்றித் தெரியுமோ... வருவா... ஆய்...”- சற்று முன் என்னுடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்த மணியண்ணைதான் தேனீர்க்கடைக்கு முன்னால் தலைப்பாகி கட்டுடன் குத்திர முர்த்தியாகிச் சுழன்றுகொண்டிருந்தார்.

வேலுக்கை பாரிக்க ஜனங்கள் கடிவிட்டார்கள் விஷயம் தெரியாத ஒருவர் மணியண்ணையை சமாதானம் செய்ய முற்பட்டபோது...

“போடா அக்காலை என்னை ஆரெண்டு நினைச்சுக்கொண்டியன்... எந்தப் பொய்ச் இஞ்சப்பற்றமும் பம்பிட்டமாட்டன்... வாறவனெல்லாம் வா!”

-சண்டிக்கட்டை இழுத்து முழந்தாளுக்குமேல் சொகுமிக்கொண்டவர் வேலிலில் உட்கா சதியால் ஒன்றை இழுத்து முறித்து சேடி சிவப்படிக்காரன் போல் சுழன்று விட்டமடித்தார்.

ஒன்றும் புரியாமல் நான் தறதறவென விழித்தேன். சற்று முன் இந்தக் குடியில் கேட்டைப்பற்றி அடக்கமாக விமர்சித்த மணியண்ணைக்கு இப்போது என்ன வந்தது?

“...இந்த இனங்கைச் சிலோனிலு என்னை ஒருத்தரும் அசைக்கலாது... உந்தச் கப்பீறினான்... பொய்ச்... எல்லாம் என்னை கையுக்கை தெரியுமோ.

இப்படி மணியண்ணை நடுநிதியில் சுத்திக்கொண்டிருக்கும்போது...

“ஜப்ப வகுது” ஒரு சிறுவன் வேலுக்கையாக இப்படிச் சொல்லிவிட்டு ஓடினான். இதைக்கேட்ட மணியண்ணை சண்டிக்கட்டை அவிழ்த்து முன் ஒழுங்காகித் திரும்பி மறைந்துவிட்டார்.

சே! குடிக்காரர்கள் என்றால் குடிக்காரர்கள்தான். இதிலு நல்ல குடிக்காரன் கெட்ட குடிக்காரன் என்று ஒன்றுமில்லை- பெருமூச்சுடன் நடந்தேன்.

ஒருவர்; என்னுடைய மகள் காசுக்குத்தான் எழுதுவான்.

மற்றவர்: கதைகள் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதி நிறையக் காசு சம்பாதிக்கிறார் போல்

ஒருவர்: நீயும் ஒண்டு. அவன் காசுக்குத் தான் எனக்கு கடிதம் எழுதுவான்.

சிரித்திரன்

கந்தரகதகராவதம்

-சங்கர கதகராவதம்

தொ
ட
ர்

நவீனம்

மேலும் குன்றுகளிலும் மேடுகளிலும் பக்கங்களைக் கட்டி டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. குன்றுகளிலும் மேடுகளிலும் சாய்வுகள் பசுமை போர்த்தாற் போல புற்போர்த்தவாய்க் முடப்பட்டே எனவும் காட்சி தரும். காணத்திற்குக் காலம் கூடுதலாக வளர்ந்துவிடுகின்ற புற்களை வெட்டிச் சீர்ப்படுத்துவதற்கென்றே பக்கங்களைக் கழகத்தில் பல தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றனர். உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கின்ற மரங்களில் எக்காணத்திலும் பசுமையின் சிரிப்பைக் காணலாமே தவிர வரட்சியின் துயரைக் காணமுடியாது. சலசலத்து விரைகின்ற மகாவளிகளில் கிழக்குப் பக்கத்தில் சாய்விடப் போகாத பக்கங்களைக் கழகம் அமைந்திருந்தது. குறிஞ்சி நிலத்தின் கண்கலப்பு அங்கு எல்லாம் கொலுவிறிருந்தது.

விழுதி மண்டபங்கள் குன்றுகளில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதனாலும் பிரதான விதியான கலகா விதியையும் விழுதி களையும் இணைக்கின்ற பாணதகன் முழங்கை வளைவாக வளைந்து வளைந்து செல்வதாய் குத்துச் சாய்வு தாரத்திலும் பார்க்க அதிக தூரமானவையாக அமைந்திருந்தன. அதனால், ஒவ்வொரு விழுதியையும் பிரதான விதியையும் இணைத்து குறுகிய தூரப் படிக்கல் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. எனது விழுதியிலிருந்து விரிவுரை நிகழும் ஆர்ட்டஸ் தியேட்டருக்கேர புவிவியல் மண்டபத்திற்கே விதியாகச் செல்வதென

ருக் கூடியது இரண்டு மைக்களாவது நடக்கவேண்டும். சாய்வுகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் படிக்கலில் மூலமாகச் செல்வதெனருல் அரை மைல் தூரம் தான்.

மாக்கல் பெர்னாண்டோ மண்டபத்தில் இருந்து பக்கங்களைக் கழகத்திற்குச் செல்கின்ற படிப்பாதை பக்கங்களைக் கழக பிரதான களினுக்கு அங்காகச் செல்கின்றது. நான் படிப்பாதையுடாக களினு நெருங்கியவேளை, இருந்தாற்போல மழை பிடித்துக் கொண்டது. மழைநாட்டில் மழை பெய்வதற்கும் விடுவதற்கும் கால நேரமில்லை. நான் விரைந்து களின் கவரேடு ஒட்டிக்கொண்டேன். நான் நின்ற இடத்திலிருந்து களினு நங்கு அவதானிக்க முடிந்தது. களின் கவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த கடினாரம் எனது புவியியல் விரிவுரை ஆரம்பிப்பதற்கு இன்னும் பதினைந்து நிமிடங்களே இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டிருந்தது. எப்படி விரிவுரை மண்டபத்திற்குச் செல்வது?

குடை ஒன்று அல்லது நெய்க்கோட் ஒன்று நிச்சயமாக வாய்க்கத்தான் வேண்டும். இங்கு இதிலென்றில்லாமல் சமாளிக்க முடியாது. ஆனால் நினைத்தவுடன் வாங்குவதற்கு வசதி படைத்த குடுப்பத்திலா நான் பிறத்திருக்கிறேன்? ஐயாகண்டப் பட்டு அனுப்புகின்ற பிச்சைகளில் இருப்பது ரூபாய்களை ஒதுக்குவதற்கு என்னால் எப்படி முடியும்?

மழை மெதுவாகப் பலிக்கத் தொடங்கியது. சோவென்ற இரைச்சலோடு தூதல்கள் விழுந்தன. நான் தூதல் என்னை நனைக்காமலிருப்பதற்காகப் படிக்கல் ஏறி நிற்குகொண்டேன்.

களினுக்குள் பல சிங்கள மாணவர்கள் அமர்ந்திருந்து தேனீர் அருந்திக்கொண்டும் சிகரட் ஊதிக் கொண்டும் இரைந்து பேசிக்கொண்டும் இருந்தனர். ஒரு முனையில் இருந்த மேசை முன் ஒரு இளம் ஜோடி அமர்ந்திருந்தது. நெருக்கமாகச் சதிரை களைப் போட்டு அமர்ந்தபடி அவர்கள் இருந்தனர். அவள் எதுவோ சொல்ல அவள் தலைவைச் சாய்ந்து அவளைப் பார்த்து விட்டுப் புன்னகைத்தாள். கவர்த்தி நிறைந்த புன்னகை அது. அவள் மீண்டும் ஏதோ கூறி விட்டு மெதுவாக மேசையின் விளம்பில் பற்றியிருந்த கவளது வலக்கரத்தைப் பற்றி வருடினாள். அவள் அவளது செய்கையை ஏற்றுக்கொண்டவள் போலக் காணப்பட்டாள். தங்களைச் சுற்றிப் பலர் இருக்கின்றனர் என்ற எண்ணமே அவர்களுக்கு இல்லை. அவள் நாணிக் குனிந்து சிரிப்பதை நான் கண்டேன். சற்று நேரம் என் கவனம் அந்த மாணவ ஜோடியில் நினைத்து நிற்குவிட்டது. அவள் தலைவைச் சாய்ந்து அவளைப் பார்த்து புன்னகைத்த அந்தக் கவர்த்தி நிலை நண்ட நேரம் என் மனதை விட்டு நிக்கவில்லை. மனது பலவீனம் அதுவே?

வீட்டுக்காரர்: ஏன் வாந்தி எடுக்கிறீங்க... காப்பி சரியில்லையா?

வந்தவர்: காப்பிக்குள் சீனி போட்டுத் தந்திட்டீங்க... நாங்க சீனியை மறந்து ரொம்ப நாளைச்சு

தூரத்தில் கனரீன நோக்கிச் சில மாணவிகள் வருவது தெரிந்தது. ஒன்பது மணி விரிவுரை முடிந்து வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், இரண்டு குடைக்குள் தாங்கு மாணவிகள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். மழைத் தூறல் முகங்களில் படாதிருப்பதற்காக குடைகளை முன் பக்கமரச்ச் சற்று தாழ்த்திப் பிடித்துக்கொண்டு வந்தனர். அதில் ஒருத்தி மஞ்சள் வர்ணச் சேலை அணிந்திருந்தாள். ஏனையோர் அவரைப் பாவாடை அணிந்திருந்தனர். தமிழ் மாணவிகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

அவர்கள் கனரீன நெருங்கி விட்டார்கள். அவர்களை எனக்குத் தெரியும். என் பட்ச மேற்கூறான். ஒருத்தி வசந்தி.

வசந்தி நிலத்தில் விழுந்து தெறிக்கும் மழைத் துளிகள் சேலையை நனைத்துவிடாமல் இருப்பதற்காக வலக்கரத்தால் தன் கால் பக்கச் சேலையைச் சற்றுத் தூக்கிப் பிடித்திருந்தாள். மஞ்சள் சற்றின் பாவாடை சேலையின் புதியதொர் போட

ராக மின்னியது. அதற்குக் கீழ் சேற்றுத் துளிகள் படிந்த தாமரையாக அவள் கால்கள் அசைந்தன; அணிந்த சேலை விலகியதால் தெரிந்த கவர்ச்சியும் அழகும் முழங்காக்களுக்கு மேல் அவரப்பாவாடை கட்டிய ஏனைய மாணவிகளின் வளவளப்பான கால்களில் தெரியவில்லை. எப்போதும் தெரிந்தும் தெரியாத மறைபொருட்கள் கவர்ச்சியானவைதான்.

வசந்தியும் ஏனையோரும் கனரீன படிக்களில் ஏறினர். மழைக்கு ஒதுக்கித் தவிப்போடு நான் நிற் பதைக் குடைகளை மடிக்கும் போது கண்டனர். மூன்று மாணவிகளும் வேகமாகப் படிக்களில் ஏறிச் சென்றுவிட்டனர். மெதுவாக ஏறிவந்த வசந்தியை நான் பரிதாபத்தோடு பார்த்தேன். அவன் என்னைப் பார்த்துத் தெரிந்தவர்களுக்குச் சிந்தும்

அறிமுகப் புன்னகையைச் சிந்தினான். சிலந்த அவன் உதடுகள் மாதிரி மொக்குகளாகப் பிளந்து சேர்ந்தன. புத்தகங்களையும் குடையையும் ஒரு கையில் பற்றியவாறு என் அருகில் அவன் சற்றுத் தங்கி நின்று.

“மிஸ்ரர் சிவராசா... உங்களுக்கு லெக்சர் இல்லைவா?”

“இருக்கு மிஸ் கந்தையா... மழை...” என்றேன்.

“அப்ப இந்தாங்கோ குடை லெக்சர் முடிஞ்சேனை கொண்டு வந்து தாங்கோ...” அவன் கரம் என்முன் குடையை நீட்டியது. அந்தக் கரத்தில் பெண்ணிற ரோமங்களுக் மழைத் துளிகள் பனித்துகள்களாகக் காட்சி தந்தன. நான் நன்றியுடன் குடையை வாங்கிக்கொண்டேன்.

“தாங்க... எப்படித் தாறுது...”

மேற்படியில் நின்றவாறு அவன் திருப்பிக் கூறினான். “எனக்கிளி லெக்சரில்லை... நீங்கள் லெக்சர் முடிஞ்சோனை தாங்கோ... லைப்ரரியில் மகினை செக்சனில் இருப்பதை...”

வெட்கம் கெட்ட மனமே, நீ ஏன் இப்படி நடந்துகொள் கிறாய்? மேற்படியில் நின்றவாறு திருப்பிப் பார்த்துக்கறியபோது அவன் பின்னழகின் கிறக்கத்தில் ஏன் இப்படித் துவண்டு போனாய்? அழகு ரசிகப்பதற்குத் தான். ஆனால் அதற்கொரு நேர்மையும் தகுதியும் தேவை. அது என்ன தகுதி? எனக்கே அது வெகுகாலம் புரியவில்லை.

குடையை விரித்துப் பிடித்தவாறு வேகமாக மழையில் இறக்கினேன்.

ஆர்டீஸ் மண்டபத்தைக் கடந்து புயியியல் மண்டபத்தை நோக்கி என் கால்கள் விரைந்தன. ஆனால் என் மனம் கனரீனிலேயே தங்கிவிட்டது. நான் இங்கு படிக்கத்தான் வந்திருக்கிறேன். இதனை நான் மறக்கக் கூடாது என்று என் மனதுக்குக் கூறிக்கொண்டேன். மனத்திட

மற்றவர்கள் இங்கு வீழ்வதைத் தவிர வேறு மீள மார்க்கமே உண்டே.

நான் படித்த கல்லூரி ஆண் களுக்கானது. எனின் பாட சான்றுகள். எனது கல்லூரி நகரங்களில் என் மனதில் தோன்றாத நினைவுகள் பங்குக்கழைச் சூழவில் உருவாகின. பெண்களோடு பேசுகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம். அவர்களோடு பழகுகின்ற சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம். இனம் உணர்வுகளைத் தூண்டி விடக்கூடிய சம்பவங்களும் இங்கு அதிகம்.

வசந்தி ஏன் தன் குடையை எனக்குத் தந்தாள்? ஆண்டு பெண்கள் கவனியாது போக, இவன்மட்டும் நின்று அன்பாக விசாரித்தவன் தன் குடையை ஏன் தந்தான்?

என் இதயத்துளத்தில் சிறு கல்லொன்று எறியப்பட்டு விட்டது.

புனித்யல் மண்டபத்தை நெருங்கியபோது அங்கிருந்து கோபால் வந்தான். மழையும் வந்த கவடு தெரியாமல் போய் விட்டது.

“இன்னுடக்கு உலக உலக உலக உலக... எல்லா நம் போயிட்டினம்...” என்றான் கோபால்.

“மெய்யாத்தானே? ... நீ ஏன்ரா இங்க வந்தனா?...”

கோபால் புனித்யல் பாடம் எடுப்பவனல்லன். கோபால் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

“கம்மா வந்தன்...” என்ற வரின் கண்கள் என் கையில் இருந்த குடையை விப்போடு தோக்கின.

“இதா திறை குடை...? நேடிக்குடை வைச்சிருக்கிறாய்? ஆரையும் பெட்டையை வைச்சிட்டாய் போலிருக்குது?... சிலா இது ஆற்றையடா?...”

“அதெல்லாம் உனக்கு எதுக்கு...”

“பிள்ள... சொல்லடா?...” என்று கோபால் கெஞ்சினான். அவனுக்கு இப்படி வான விடயங்களைத் துருவித் துருவிச் கேட்பதில் தனி ஆர்வம்? நான் கோபாலரத்தினத்தை நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டுச் சிரித்தேன்.

“நான் சொன்னால் நீ கவலைப்படுவாய்... உனக்கு பிறன் அடிக்கும்...”

சிரித்திரு

இயல்பு

அந்த வீட்டில் ஒரே அல்லோலகல்லோலமாக இருந்தது. -காரணம்;

ஒரு சிலுமி நாணயமொன்றை விழுங்கிவிட்டாளாம் அவள் தாய் தலையிலடித்துக் கத்திக்கொண்டிருந்தாள்: கூடிநின்றவர்கள் அப்படிச் செய்யுங்கள்- இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று அறிவுரை கூறினரேயெழிய யாரும் எதையும் செய்ய முன்வரவில்லை-

அந்தக் கூட்டத்தினிடையே நுழைத்த ஒருவர் ஏதோ ஒருவழியாக விழுங்கிய நாணயத்தை வெளியே எடுத்துப்போட்டுவிட்டார்:

அந்தத் தாய் அவனை நன்றியோடு நோக்கிச் சொன்னாள்:

“டாக்டர் நல்லவேளை நீங்கள் தெய்வம்போலை வந்தீர்கள் ... மிக்க நன்றி”

அவர் சொன்னார்- “நான் டாக்டர் இல்லையம்மா” அப்படியானால்

“நான் வருமானவரி அதிகாரி”

அவன் ஆவலை நான் தூண்டினேன். நிச்சயமாக உன்மை தெரியில் அவன் சொர்ந்துதான் போலான். ஆரம்பத்திலிருந்தே அவனுக்கு வசந்தியில் ஒருவகை மயக்கம் இருந்தது என்பதை நான் அறிவாதவனல்லன்.

“இல்லைச் சொல்லு சிலா...”

“நான் கணீரில் மழைக் காசு ஒதுக்கி நின்றன்... ஒதுத்தி வந்தான்...”

“ஆர் அவன்...?”

“வேறை ஆர்?... வசந்தி தான்...”

அவன் முகம் திடீரெனக்கும் பிபது. ஏக்கமும் சோகமும் முகத்தில் படிந்ததால் கஞ்சையுற்றது.

“வசந்தானை குடையா?... என்று பரிதாபமாகக்கேட்டான்.

“வசந்தானை குடையோ இல்லையோ... எனக்குத் தெரியாது... ஆனா இது அவன் தந்த குடைதான்...”

“நீ கேட்டியா...? அவளாத் தந்தாளா?...?”

“இரண்டுந்தான்...”

“வசந்தா கண்ணிலா இப்ப இருக்கிறாளா?...?”

“ஏன்... எனக்கு ஏன் குடை கொடுத்தாய் என்று கேட்கப் போறியா?...?”

“சேச்சி... கேட்டால் அதைக் கேட்க நீ யார் என்றிருவான்... அதுக்கில்ல சிவா, கண்ணுக்குப் போவமாடா...? வாரியா?...?”

“நான் வரவில்லை...”

“டேய்... டேய்... நான் ரி வாங்கித் தாறன்னா... பீலீஸ்... உனக்குத்தான் ஷைக்கர் இல் லையே?... குடையையும் திருப்பிக் கொடுக்கலாமடா... பீலீஸ் சிவா இ ண்டைக் கு எப்படியாவது வசந்தியோடே கதைக்கவேண்டு மடா...” என்று கோபாலரத்தி னம் கெஞ்சினான்.

இதயங்காள, உங்களுள் இருப்பதுதான் என்ன? கோபா லின் இதயத்திக் வசந்தி என்ற அருவி தன் தன்மையைப் பாய விட்டுவிட்டதா?

“கோபால்... படிக்க வந் திட்டு... இப்படி வசந்தியை என்னி...”

“சிவா.. நான் என்னடா செய்ய...? அவளை என்னுள் மறக்கவே முடியவில்லை... இப்படி ஒரு அழகடா... வரமாட்டியா?...?”

நான் இப்போது கண்ணுக் குப் போகக்கூடாது. விரிவுரை

இருப்பதாசக் கூறிக் குடையை வாங்கிச் சென்றுவிட்டு. உடன் திரும்பிப் போனால் அவள் என்ன நினைப்பாள்?

“நான் ஸ்ரீரங்குப் போறன் கோபால்.. நீ மட்டும் போட்டு வா...”

“அப்ப இதற்கு குடையை யாவது தாவன் சிவா... நீ தந்த தாச வசந்தாட்டை தாங்கொடுக்கிறன்...”

குடையைக் கொடுப்பதா? கோபாலரத்தினம் அவளோடு பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தப்பார்க்கிறான். மகசின் செக்சனில் குடையைக் கொண்டு வந்து தரும்படி அவன் கூறியிருக்கிறான். அந்த இனிய சந்தர்ப்பத்தை நான் இழப்பதா?

சந்தர்ப்பங்களே எனக்கு வேண்டாம். நினைவுகளை என்னுள் கட்டுப்படுத்தமுடியும். ஆனால் என்முன் அவை வடிவம் பெற்று நிற்கும்போது என் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் திறன் எனக்கில்லை. சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக்கொள்ளமாட்டேன். சந்தர்ப்பம் சதி செய்தால் ரூனிக் கூட இலட்சியத்தை இழந்து விடுகின்றார்கள்.

கோபாலரத்தினத்திடம் குடையைக் கொடுத்துவிட்டதன் பின் தான் நான் பண்பாடாக நடந்து கொள்ளவில்லைப் போல உணர்வு தட்டியது. வசந்தி என்ன நினைப்பாள்? நாகரிகமில்லாதவன் என எண்ணுவாளோ?

புனியியல் மண்டப ரிபூத்திரே ரியல் வகுப்பறை ஒன்றினுள் போய் அமர்ந்துகொண்டேன்.

நான் என்ன மனிடன்? பெண் என்ற விடயத்தின் நான் எவ்வளவு பலவீனனாக இருக்கிறேன்? என்னைப்போலத்தானாக எல்லா ஆண்களும்? ஹரில் சரோ சாலைக் கண்டதும் சலனப்பட்ட என் உடலும் இங்கு வசந்தாலைக் கண்டதும் ஏன் சலனப்பட்ட வேண்டும்?

நான் இருந்த அறையிலிருந்து பார்வையுமே நான்நிலை யக் கட்டிடம் நன்கு தெரிவின்றது. அதன் வாயிலின் முன்னுள்ள மண்டபம் கருங்கத்தூண் கள் பலவற்றை நிறுத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப் பீலீஸ் ரிக் செக்சனின் தூண்களோடு நின்று ஜோடிக்களாகவும், சும்பல் சும்பலாகவும் மாணவ மாணவி கள் அளவளாவிக்கொண்டு தின்றிருப்பது தெரிவின்றது. சுப்படி இவர்களுக்குப் பேசுவதற்கு என்னதான் விடயங்கள் இருக்கின்றனவே?

கண்ணில் அந்தச் சிங்கள மாணவி தன்காதலனைப் பார்த்து தலையைச் சாய்த்துப் புன்னகைத்த கவரிச்சியும், அவள் அவளின் கரத்தை வருடிய செயலும் எனக் நினைவு வந்தன. நான் நீண்டவேளை அங்கு அமர்ந்திருந்தேன்.

என் இதயம் குழம்பித் தவித்தது.

நான் மத்தியானம் சாப்பாட்டிற்காக விடுதிக்கு வந்தபோது அங்கு எனக்காக ஒரு கடிதம் காத்திருந்தது. ஐயா எழுதியிருந்தார். (தொடரும்)

மக்களின் ஏகோபித்த தீர்ப்பு

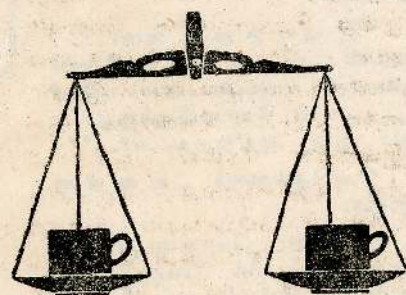

அண்ணு கோப்பிக்கு நிகர்

அண்ணு கோப்பியே

அண்ணு தொழிற்சாலை

தினுவில்

தொலைபேசி: 7412

அனுராதபுரம் கலைச் சங்க

புத்தாண்டு நிகழ்ச்சி

(நூல்நோக்கு)

அம்பு

- அறிவியல் திங்கள் ஏடு.

வெளியீடுபவர்:

'அம்பு' ஸாகிருக் கல்லூரி,
கல்முனை.

விலை- 75 சதம்.

அனுராதபுரம் கலைச்சங்கம் தனது புத்தாண்டு 7-வது நிகழ்ச்சியாக சிறித்திரஸ் வெளியீடான 'மகுடி' அறிமுகத்தையும். செங்கை ஆழியானின் 'வாடகைக் காற்று நாவல் விமர்சனத்தையும். "வாருக்குப் புதுவருடம்" என்ற தலைப்பில் கவிதாநகரம் மொண்டையும் நடத்தியது.

அனுராதபுரம் விவேகானந்த தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் சங்கத் தலைவர் திரு. நா. குமாரசாமி தலைமையில் நடைபெற்ற விழாவில் திரு. சிவஞானம் 'மகுடி' பற்றிய அறிமுக உரை நிகழ்த்துகையில் குறிப்பிட்டதாவது "மகுடியின் பதிகள் மற்ற கேள்விகளில் இருந்து மாறுபாடு உடையதாகும். தனியே நகைச்சுவைமட்டும் இல்லை மகுடியின் பதிகளில் நகைச்சுவையோடு கூடிய, சீர்திருத்தக் கருத்துக் குவியல்கள் உண்டு. இங்கு சீர்திருத்தமான கேள்விகளும், சினிமா சம்பந்தமான கேள்விகளும் இல்லாமல் இருப்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். இது இன்றைய கேள்வி பதிகளில் ஒரு சாதனையாகும். மகுடியில் உள்ள பெரும்பாலான பதிகள் சமுதாயத்தை எழுச்சி கொண்டு சிந்திக்கவைக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

மிருகங்களுக்கு மனிதனைவிட விவேகம் அதிகமாக இருந்ததாம் என்ன நடந்திருக்கும்? மூன்று தமிழர்கள் ஜனசந்ததியற்ற தீவோன்றில் சந்திப்பில் என்ன

செய்வார்கள்? உத்தியோகமில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்க வழியென்ன? இத்தகைய கேள்விகளுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பதிகளை நாம் மகுடியின் சிறப்புக்கு இங்கு உதாரணங்களாக்கலாம். "மகுடி" ஏடு புதிய, சிறப்பான முயற்சியாக இருக்கின்ற படியால்தான் கலைச் சங்கம் இதற்கு அறிமுகம் ஏற்பாடு செய்துள்ளது" என்றார். மேலும் பல கேள்விகள் வாசித்து, பதிகளுக்கு வாசிக்கப்பட்டு சபையோருக்கு விளக்கப்பட்டது.

செங்கை ஆழியானின் வாடைக்காற்று நாவலை திருவாளர்கள் சி. குமாரசாமிநகம், இரா. சுருணசபேசன் ஆகியோர் விமர்சித்தனர். அம்பு ஜவஹர்ஷா நன்றி கூறினார்.

— அம்பு —

அழகான போட்டோ படங்களுக்குச் -
சிறந்த இடம்
போட்டோ ரெக்ட்ஸ்
10, அப்பூல் சுப்பாஸ் மாவத்தா
ரெக்ட்ஸ்
போன் - 552237

வேகம், விச்சு, ஆழி கொண்டதாய் அறிவியல் இலக்கை நோக்கி இன்றைய தலைமுறையினரின் இனிய விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் பணியில் அம்பு தனது ஐந்தாவது இதழை வெளியிட்டுள்ளது.

விஞ்ஞானம்- இன்றைய நவீன யுகத்தின் ஒரு ஒப்பற்ற கருவி, தளம். அதன் பல்வேறு துறைகளிலும் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள், கண்டுபிடிப்புகள், ஆராய்ச்சிப்பணிகள், மருத்துவ முன்னேற்றக் போன்ற பல விஷயங்களை - கண்டிப்பாக ஒவ்வொருவரும் விளக்கொடுத்து வாங்கிப் படித்தறியவேண்டிய விஷயங்கள் இதழின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் பரவிக்கிடக்கின்றன. ஒவ்வொன்றைப்பற்றியும், கவையான தெளிவான விளக்கங்களுடனும் விளக்கப்படங்களுடனும், அழகான அச்சிடப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

'அறிவியல் திங்கள்' கூர்மையான அறிவுடன்; நுண்கணிகள் இலக்கியத்தரும் பரந்த இதயத்துடன் ஒரு புதிய பண்பாட்டைத் தேடுவதற்கு இளைஞர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர்' என்று தம் "எண்ணத்தை" கூறும் பதிப்பாளியர் அந்தத் தேடலின் இலக்கை நோக்கி "அம்பை"ச் செலுத்தியுள்ளார். நல்ல பணி- நாமெல்லோரும் பணம் கொடுத்து ஸாங்குவதோடு மட்டுமல்லது தவறாது படிப்பதன் மூலமே அப்பணி வெல்லும்.

கோடுகளும் புள்ளிகளும்

ரா தே ய ன்

பறவைகளின் பூபாள இசை
ஆரம்பமாகிவிட்டது.

புலர்ந்தும் - புறரா த
பொறைப்பொழுது ரம்மியமா
னதுதான்.

நான் விழித்துவிட்டேன்:
வெகுநேரத்திற்கு முன்பே... ஆவி
னுக்

எழும்பவில்லை - முடியவில்லை.

பொழுதுபட்டால் பிரச்சனை
கள் என்னை களைக்கவைத்துண்டு
கின்றன - நான் தூங்கிவிடுகின்
றேன். பொழுது விடிந்தால்
புதிய பிரச்சனைகள் என்னை க
ளைக்கவைக்கின்றன - நான் ஏங்கி
விடுகிறேன். நேற்றைய பிரச்ச
னைகள் எப்படித்தான் முடிந்த
னவோ? இன்றைய பிரச்சனைகள்
எப்படித்தான் முடியப்போகின்
றனோ? - புதிர்.

பிரச்சனைகள் மட்டுமல்ல...
மனிதனும் தான். இந்தப் புதிர்
களை விடுவிப்பதிலேயே நேரங்கள்
செத்துவிடுகின்றன. நினைத்துப்
பார்க்கையில் பிரமிப்பே மிஞ்சு
கிறது.

✽

மனக்குவலியில் நிலைவுகள்
சுவர்க்காரக் குமிழிகளாக ஜாலம்
செய்கின்றன.

ஒவ்வொரு குமிழிகளாக
மேலேழுந்து ஆடி அசைத்து
அழகு காட்டி அழித்து மறைந்து
விடுகின்றன.

—கனநேரக் கவரிக்கெனின்
முடிவுகள்..... சில குமிழிகள் மட்
டும் மனதில் நிலைக்கின்றன.

சில வெறும் பார்க்கையோடு
மட்டுமே... பல அத்துமீட்டா
கம்...

பிரச்சனைகளும் அப்படித்
தான் போலும் —

மனத்தை உறுத்துபவை
சில....

அந்த நேரத்துக்கு மட்டும்
சில.

இரண்டும் இல்லாமல் பல...

—காலம் ஒடிவிடுகின்றது...

நினைத்துப் பார்க்கையில் பிர
மிப்பே மிஞ்சுகின்றது.

✽

வாழ்க்கை வயலில் மகிழ்ச்சி
வித்துக்களையே விதைக்கின்
றேன்.

உழைப்பு — அதன் செழிப்
புக்கும் பசுமைக்கும் செலவடிகின்
றது.

பிரச்சனைகள் களைகளாகிள்
றன.

களை பிடுங்கியே கழைத்துப்
போகின்றேன் —

அதுவடை எப்படி இருக்கும்?

அது இயற்கையைப் பொறுத்
தது

இயற்கை என்னவாய் அமை
யும்?

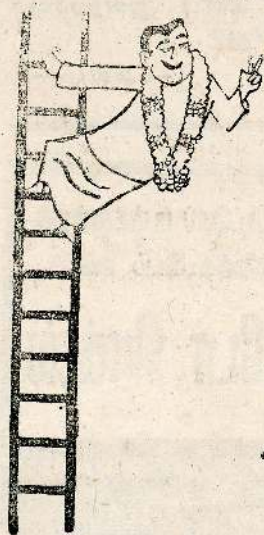
அதற்கும் குருவிச்சாத்திரம்
பார்க்கமுடியுமா?

வாழ்க்கையில் உயரவேண்டுமா?

அதற்கு இரண்டே இரண்டு காரணிகள் உண்டு

ஒன்று உடைத் தூய்மை...

மற்றது உளத் தூய்மை...

உங்களின் உடைத் தூய்மைக்கு
உகந்தவை, உறுதியளிப்பவை...

மிலக்கவைற் சவர்க்காரங்கள்
மிலக்கவைற் சலவைப் பவுடர்

✽

மிலக்கவைற் சோப்
தொழிற்சாலை

காங்கேசன் துறைவீதி - யாழ்ப்பாணம்

கிளை:- 79, மெஸஞ்சர் வீதி-

கொழும்பு-12

—மௌனமே பதிலாகித்
தது.
நினைத்துப் பார்க்கையில் பிர
மிப்பே மிஞ்சுகிறது.

நான் இன்னும் எழும்ப
வில்லை.— எழும்பமுடியவில்லை.
தேச அலுப்பும்புடையது...
மன அலுப்பும்புதான்.
சே... என்ன வாழ்க்கை.
—தினமும் நினைக்கின்ற
நினைப்புத்தான்.
நேற்று இப்படித்தான்—
எத்தனை பிரச்சனைகள்?

கடன்காரர்கள் ...
சாப்பாடு...
வீட்டு வாடகை...
பிள்ளைகள் படிப்பு...
தொழில்...
மாநிலாதி... மனத்தை
மொய்க்கின்றன.

நேற்று...
முத்தநகரம்...
போன வருஷமும்
.... அதற்கு முன்பும்
இப்படியேதான்...
ஆனால்— இந்தக்காலங்களில்
பிரச்சனைகள் எப்படியோ சுழிந்து
விட்டனவே— எப்படிச் சுழிந்
தது...

நினைத்துப்பார்க்கையில் பிர
மிப்பே மிஞ்சுகிறது.

“என்னக்கோ.. நேரம்
போச்செல்லே.. எழும்புக்கோ..”
—மனைவியின் குரல்—; நான்
“உம்” சொல்லுகிறேன்.
“ஏன் இன்டைக்கு வேலை
யில்லையே...”

“.....”
“என்ன போமல் இருக்கி
றீங்க... ஏதாவது சுகமில்
லையோ...?”

...வீடுள்ள சித்தனைகள்;
“இல்லை...”
“பிள்ளை... எழும்புக்கோ...
வாணயக் கொப்புளிச்சிட்டு
மேசையில் கொப்பியும் சரிக்க
ரையும் இருக்கு எடுத்துக் குடி
யுங்கோ...”

“ம்... ம...”
“பாக்கரன் வந்திட்டுப்

போருள் வாடகைக் காசு
முண்டு மாதத்தான் குடுக்க
வேணும்... அந்தான் வந்து சந்
தம் போடப்போகுது...”

அவள் சொல்லிக்கொண்டே
போகிறாள்...

குடும்பம் என்று ஆரம்பித்ததி
லிருந்து அவளுக்குத் தெரிந்த
இதே பல்லவியை முகாநீராகத்
திக் பாடியே வருகிறாள்.

கரைப் போட்டுக்கொள்ளா
டாக ஒளிக்கீற்றுக்கள் கோட
டித்து நிலத்தில் போட்டுக்கள்
இடுகின்றன.

எழும்பிவிடுகின்றேன்—
காலிக்கடன்கள் துரிதமாக
கின்றன—

முத்தவன் வருகிறான்.
அப்பா... பின்னேரம்
வரேக்கை ஒரு ‘பிரக்டிக்கல்’
கொப்பி வாங்கியாகுகோ... எழு
தித்தாறன்—

“நேற்று டொபி வாங்கி
யாறனெண்டு ஏமாத்திப்போட்
டன்கை— இன்டைக்கு கட்டாயம்
வாங்கியாகுகோ...”

—இது சின்னவன்.
... சிவசுறைப் பிரச்சனைகள்.
சினமாக வருகிறது...

சினம் சிறும்போது சித்தனை
செத்துவிடுகிறது. நினைமை தெரி
யாதவர்களோடு அனுசரித்துப்
போகவேண்டும் என்ற எண்ணம்
ஏனோ எழுவதில்லை. அதுகளை
பேசி என்ன பயன்— குழந்தை
கள் பேசியபின்னர்— தெளிவு
பிறக்கிறது. தெளிவு ஏற்படும்
போது— எனது பல்வினத்தை
நினைத்து... என்மீதே வெறுப்பு
உண்டாகின்றது...

வெளியே வருகின்றேன்—
முற்றத்தில் முத்தமகள்
கோலம் போட்டுக்கொண்டிருக்கி
றாள்.

பக்கத்தில் சின்னவன்—
ஏதோ பேச்சு— உற்றுக்
கேட்க விழைகிறது மனம்.

“எவ்வளவு புள்ளிகள்...
எப்படியக்கா இதையெக்காம்
இணைக்கப்போரும்...?”

“அதுதான் கெட்டித்த
னம்... எத்தனை புள்ளிகள் இருந்

ஒருவர்: அது சரி தரகர்...
பெண்ணிற்குத்
தையல் கலை தெரி
யுமா?

தரகர்: ஷ... சாரம் வடி
வாகத் தைப்பான்.

தாலும் அடைபெயல்லாம் கவ
னமாக, நிதானமாக, ஒழுங்கான
கோடுகளாகப் பிணைக்கவேண்டும்...
இணைக்கவோ... வேணும்... அப்
பத்தான் கோலம் அழகாக
இருக்கும்... இல்லாட்டி அவன்
கொலந்தான்...”

—தெளில் ஏதோ எஞ்சு
கென்றது, அவன் எனக்கு
எதையோ அதன்மூலம் குசுசு
மாக சொல்கிறானா?

புள்ளிகள்... பிரச்சனைகள்?
கோடுகளா...? தீர்க்கும்
முறைகள்?

குடும்பமா கோலம்...?
ஒரு பெரிய கருத்து எனக்கு
தெளிவாகியது. நான் நிதான
மிகலாவிட்டால் இந்தக் குடும்
பம் என்ற கோலம் அவன்கோல
மாகிவிடுக.

இப்போது புரிகிறது...
இதுவரை கடந்துவிட்ட
வாழ்க்கையை...

நினைத்துப் பார்க்கையில்
பிரமிப்பே மிஞ்சுகிறது—

—வேலைக்குப் போகவேண்
டும்

தேரமாச்சது—
சக்கரம் சுழல்கிறது—

பக்த விஜயம்

அவன் ஒரு பக்தன்—

நாளாந்தம் தவறாது காலை, மதியம், அந்தி ஆகிய முப்பொழுதும் ஆலயத்திற்குச் சென்று ஆண்டவனைத் தரிசித்து வருவது அவன் வழக்கம்.

பக்தனது இந்த வழக்கமான செய்கையை நீண்ட நாட்களாக அவதானித்து வந்த ஒருவர் அவனிடம் ஒருநாள் கேட்டார்—

“ஐயா தினமும் மூன்று வேளையும் தவறாது ஆலய தரிசனம் செய்து ஆண்டவனிடம் அப்படி என்னதான் வேண்டுகின்றீரா?”

பக்தர் புன்முறுவலுடன் சொன்னார்:

“ஐயா... நான் புதிதாக ஆண்டவனிடம் எதை யும் வேண்டவதில்லை. அவன் தினமும் எனக்குத் தருகின்றவைகளுக்கு எனது நன்றி தெரிவிக்கவே வருகின்றேன்!”

அந்த மனிதர் புரிவாமல் விழித்தார். பக்தர் தொடர்ந்து சொன்னார்—

“எதற்கெடுத்தாலும் பணம் கேட்கும் இந்த உலகத்தில்... நீர்... காற்று... வெளிக்கிடை ஆகிய மூன்று அத்தியாவசியப் பொருட்களையும் இலவசமாக— இடைவிடாது— எத்தனித பாருபாடும் காட்டாது எல்லோருக்கும் தருகிறார்களே அதற்குத்தான் நன்றி செலுத்துகிறேன்.”

வாழ்ப்பாணம்

எனது கடமைவைத் தொடர்ந்து செய்ய இங்கு யாசிக்குகிறார்களா என்று மகையும் பசுவனை கேட்டான். என்னால் முடிந்த அளவு செய்கிறேன் தலைவா என்றது குழி விளக்கு.

— தாசூர்

தீர்வாணத்தை விதிகளும் ஆடைகள் வாங்குவதற்காக

— நாங்கள்

மனிமத அச்சகத்தின்

மலையப் பதிப்புகள்

— நாமராசன்

என்னடா கழுதை படிக்கவில்லை? படிக்க கவலை கூடுதப்பா. என்னடா முட்டாள்? படிக்கப் படிக்க என் அறியாமை புலப்படுகுது.

வரலாற்று முத்து

பிராண்களுக்குத் தடிமன் உண்டாகும்போது ஐரோப்பாவுக்கும் சரிச்சரம் உண்டாகும்.

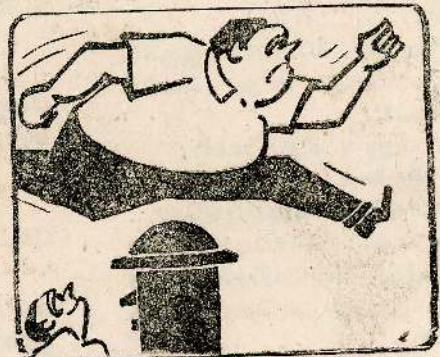
— சக்கரவர்த்தி மெதறர்ணிச்—

காஷ்மீர் பலவீனம் அடையும்குபோது இந்தியாவின் தேசநிலை பாதிக்கப்படுகிறது.

— ஷேக் அப்துல்கா—

பிழையான கடிகாரம் வீட்டிலிருப்பதால் கந்தோருக்கு இப்படிப் பறக்கவேண்டியிருக்கிறது... மணிக்கூடு கடிகாரம் இருத்துபவர்கள்

கெ
ன்
ன
டி

வா
ச்
வே
க்
ஸ்

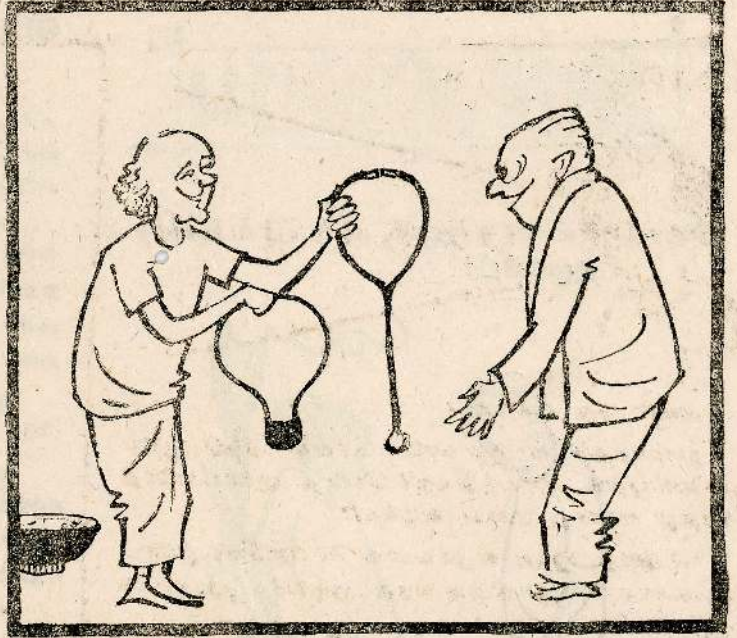
85 மெயின் வீதி- யாழ்ப்பாணம்.

ச பா ஷ்

கர்நாடக சங்கீதத்திலுள்ள அபூர்வ ராகங்களை இசைக்கிறார்கள் பாடுவதோ வாசிப்பதோ மிக அபூர்வம். அப்படிச் சில சமயங்களில் அவற்றை நாம் கேட்டாலும் அவை இனிமைவாயும் இசைமரபுச் சுந்தரத்துடனும் அமைவது அதிலும் அபூர்வம்.

இப்படியான ஒரு அபூர்வ சந்தர்ப்பம் சென்றவாரம் ஏற்பட்டது. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச்சேவையில் கானமூர்த்தி ராகத்திலமைந்த “கானமூர்த்தே” என்ற கீர்த்தனையையும் அந்த ராக வடிவத்தையும் ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு கேட்போரின் மனதிற்கு பதியவைத்தார் ஓர் இசைக்கலைஞர். பாடியது வேறு யாருமல்ல திரு. பரம் தில்லையாஜா அவர்கள்.

-நவாஜியூர் நா. சச்சிதானந்தன்

நகைத்தொழிலாளி:-

ஒன்று ஸ்ரேசன் மாஸ்டர் செய்யச்
சொன்ன தாலி
மற்றது டாக்டர் செய்யச்சொன்ன தாலி

சிரித்திரு

அது ஒரு

பெரிய மகாநாடு.

தொழில் நுணுக்கங்களில் பெரும்
பட்டங்கள் பெற்ற பெரிய தொழிலதிபர்
களின் மகாநாடு. அந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொழி
லதிபர்களும் கலந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

விழா ஆரம்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் எழுந்து தங்குண்டை
படியிப்புப் பட்டங்களை தகுதிச் சிறப்புகளையெல்லாம் வரிசையா
கச் சொல்லி அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள் ஒவ்வொருவ
ரும் மற்றவரை மிகவும் தகுதிச் சிறப்புடையவராகவே இருந்தனர்.
கடைசியாக ஒருவர் எழுந்தார். தன்னைப்பற்றி சொல்ல ஆரம்பித்தார்

“கனவான்களே உங்களைப்போன்று எனக்கு அதிகப் படிப்
பறியும் இக்கில் அதனால் பட்டங்களும் கிடையாது...

-எல்லோர் பாரிசையும் கேவியாக அவரைப் பார்த்தனர் ஆய்
லும் அவர் அமைதியாகச் சொன்னார்:

“... ஆயினும் நானாக ஒரு பெரும் தொழிலதிபர்...
உங்களைப்போன்று தகுதியும் பட்டமும் உடைய
பல பேர் என்னிடம் வேலை செய்கிறார்கள்...

அவர்கள் வாயடைத்
துப்போயினர் -

தம்பட்டம்

பின்னாடி

ஒருவர்: என்ன காணும் ஒரே கவலையாக இருக்கிறீர்?

மற்றவர்: தனக்கு வைச்ச பெயர் ஸ்டைலா இல்லையென்று மகள் வீட்டை விட்டுத் தூத்திப்போட்டாள்.

ஒருவர்: உன்னுடைய பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் என்ன?

மற்றவர்: முத்தவனுக்கு பெயர் பாசதி, இளைவனுக்குப் பெயர் சாரதி.

ஒருவர்: ஏன் அப்படி வைத்தனீங்கள்?

மற்றவர்: முத்தவன்னை சாதப்படி புலவனு வருவானும் இளைவன்னை சாதப்படி டிரைவராக வருவானும்

வாழ்வோட்டம்

கணவனும் மனைவியும் தங்களது அந்த மாடத்து வரவு செலவுக் கணக்குகளை சரிபார்த்துக்கொண்டனர்.

ஒவ்வொரு 'பிக்'லுக்கும் உரிய தொகையை ஒதுக்கிவைத்துக் கொண்டனர். கடைசியாக இரண்டு 'பிக்'கள் எஞ்சியிருந்தன.

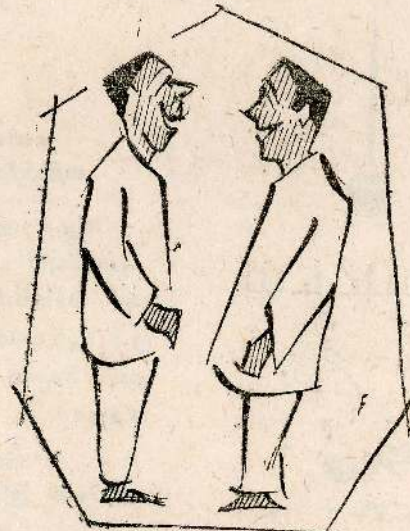
ஒன்று டாக்டருக்கான - மருந்துச் செலவுக்குரிய - பிக்.

மற்றது மின்சார சபைக்கான வரிக்குரிய பிக். கணவன் கேட்டார். 'இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைத் தான் கணக்குத் தீர்த்தலாம். எதைத் தீர்ப்பது என்பதுதான் பிரச்சனை'

"மின்சார வரிதான் முக்கியம். அதையே செலுத்தி விடுகங்கள்" என்று மனைவி.

"ஏன்" அவர் கேட்டார்.

"மின்சாரவரி செலுத்தாவிட்டால் வீட்டிற்குரிய மின்னோட்டத்தை துண்டித்து விடுவார்கள். டாக்டரின் பணம் செலுத்தாவிட்டாலும் அவரால் எங்களது இரத்த ஓட்டத்தை துண்டிக்க முடியாதே..."

ஒருவர்: என்னப்பா தாற்பது வயதுமட்டும் அந்தப் பெண்ணோட கூடித்திரியோம்? உனக்கு எப்போ கலியாணம்?

மற்றவர்: எனக்கு அந்தப் பெண்ணைக் கலியாணம் செய்யச் சொல்லிக் கேட்டேத் துணிவு வருகுதுமில்லை.